

SHAMROCK

FINNISH-IRISH SOCIETY RY • 4/2014

Pikkujoulukutsu

SIVU 11

FINNISH-IRISH SOCIETY TOIVOTTAÄ JÄSENILLEEN, KAIKILLE TUKIJOILLEEN JA LUKIJOILLEEN
RAUHALLISTA JOULUA JA OIKEIN HYVÄÄ UUTTA VUOTTA 2015

FINNISH-
60 vuotta
IRISH SOCIETY

SISÄLLYS

Pääkirjoitus	2
The Quiet Man	3
FIS 60 vuotta	4
Festarikuvia 2014... ..	5
Pulvis Tauri	6
Donegal Danny	8
Outo pukki Dublinissa	9
Kesäni Irlannissa 1952	10
Pikkujoulu	11

Liity jäseneksi!
Ohjeet sivulla 11.

KANNEN KUVA

KUVA: SEPPO NOUSIAINEN

Irish Mass 16.11.2014 Agricolan kirkko, Helsinki. Rev. Gary Hastings Irlanti ja pastori Markus Asunta.

PÄÄKIRJOITUS

RAKKAAT YSTÄVÄT,

Jälleen kerran alkaa vuosi loppua ja paljon on sen aikana tapahtunut. Seuramme täytti 60 vuotta ja sitä juhlittiin pitkin vuotta monin eri tavoin. Varsinainen hui-pentuma oli osana Irish Festival in Finlandia Bottalla, Helsingissä 27.9. järjestetty juhla, jossa monin tavoin muisteltiin seuran menneisyyttä ja myös katsottiin tulevaisuuteen.

Ohjelmassa oli mm. legendaarisen Korkkijalka-yhtyeen esitys. Sain minäkin siellä First President Emeritus -tittelin, josta valtavan suuret kiitokset!

Irish Festival in Finlandia juhlittiin 29. kerran ja pääesiintyjänä oli erinomainen irlantilais-ranskalainen duo Dermot and Flo, jonka muodostavat irlantilainen haitaristi-welho Dermot Byrne ja ranskalainen harpisti-laulaja Floriane Blancke. Nämä loistavat muusikot esiintyivät Helsingissä, Vantaalla, Joensuussa ja Lapualla.

Laskutaitoiset varmaan huomaavat, että ensi vuonna järjestetään Irish Festival 30. kerran ja siinä on taas juhlan aihe.

Haluamme jälleen kiittää yhteistyökumppaneitamme ja tukijoitamme, joita olivat Opetus- ja Kulttuuriministeriö, Culture Ireland ja O'Malley's Irish Bar. Ilman heitä festivaalin järjestäminen olisi ollut paljon vaikeampaa!

Joulu tulee pian ja toivotamme teille, hyvät lukijamme, oikein hyvää Joulua ja Entistä Parempaa Uutta Vuotta!

JOHTOKUNTA JA TOIMINNANJOHTAJA

DEAR FRIENDS,

This year will end soon and lot's of things has happened during it. We have had many activities and Ireland has visited us a lot.

Our Society became 60 years old and it was celebrated in many ways. The highlight was the 60th birthday party in Botta, Helsinki on 27th September. The legendary Korkkijalka performed there and I received the title "First President Emeritus". Immense thanks for that!

Irish Festival in Finland was arranged 29th time with a great Irish-French duo Dermot and Flo, which featured Irish box player Dermot Byrne and French harpist and singer Floriane Blancke. These great musicians performed in Helsinki. Vantaa, Joensuu and Lapua.

If you can count well, you probably realized that next year we shall have the Irish Festival for 30th time and that is worth celebrating, too!

We want to give our warm thanks to our partners and sponsors, which were Culture Ireland, Ministry of Education and Culture and O'Malley's Irish Bar.

Christmas will come soon and we wish our readers a Very Merry Christmas and a Better New Year!

THE COMMITTEE AND THE EXECUTIVE DIRECTOR

OLLI PELLIKKA
info@finnish-irish.fi
Toiminnanjohtaja
Executive Director

**JÄSEN-
MAKSU
MAKSETTU**

Kiitos jäsenmaksun maksaneille! Monella se kuitenkin on vielä maksamatta ja kaikkien panosta tarvitaan enemmän kuin koskaan. Voit tarkistaa maksutilanteesi info@finnish-irish.fi. Vuoden 2014 jäsenmaksu on vain 22 euroa ja saman talouden muilta jäseniltä 7 euroa.

TEHDÄÄN YHDESSÄ MEILLE HUIKEA JUHLAVUOSI! -Johtokunta

THE QUIET MAN

TEKSTI: ROLF JOHANSSON

Kun edesmenneeltä filmiguru Peter von Baghilta kysyttiin mikä on hänestä täydellinen elokuva, vastaus oli: – John Fordin Vaitelias mies, *The Quiet Man*.

– Petterillä oli tapana sanoa että jos hän joutuisi autiolle saarelle ja saisi ottaa yhden elokuvan mukaansa, se olisi Vaitelias mies, sanoo Hans ”Hasse” Sundström, Peter von Baghin ystävä ja Hufvudstadsbladetin pitkäaikainen kulttuuri-toimittaja ja elokuvakriitikko.

Elokuva vuodelta 1952 kertoo ammattinyrkkeilijä Sean Thorntonista (John Wayne), joka jättää Amerikan rahakehät ja asettuu isiensä maille, Inishfreen kylään Länsi-Irlannissa. Hän ostaa suvun perinnetalon, riitaantuu mahtipontisen maanomistaja Will Danaherin (Victor McLaglen) kanssa, rakastuu tämän sisareen Mary Kate Danaheriin (Maureen O’Hara), ottaa yhteen veljen kanssa elokuvahistorian pisimmässä nyrkkitappelussa ja vie kauniin Mary Katen vihille Inishfreen asukkaiden – ihastuttavien kyläläisten ja hullujen – nauttiessa joka hetkestä.

Toista sataa elokuvaa ohjannut John Ford (1894-1973), ”puoleksi nero, puoleksi irlantilainen”, oli hyvin ylpeä irlantilaisista juuristaan. Hän löysi Maurice Walshin v. 1933 kirjoittaman novellin nimeltä *The Green Rushes*, *Saturday Evening Post* -lehestä. Hän osti kuvausoikeudet, mutta ei saanut johtavia elokuvatuottajia kiinnostumaan elokuvaversiosta vaikka oli tuolloin jo nimekäs ohjaaja. Lopulta B-kuvia tuottanut Republic Pictures suostui rahoittamaan elokuvan mutta vasta sen jälkeen kun Ford oli luvanut ohjata studiolla lännenelokuva Rio Granden. Tässä esiintyi kolmikko Wayne-O’Hara-McLaglen, joka myös oli Vaiteliaan miehen tähdistö.

Muissa rooleissa nähdään mm. kylän naittaja Michaelen Oge Flynn (Barry Fitzgerald), katolinen pappi Isä Loneragan (Ward Bond), hänen protestanttinen virkaveljensä pastori Playfair (Arthur Shields) ja leski Tillane (Mildred Natwick). Sivuosissa näyttelee ohjaajan ja

tähtien lapsia ja sukulaisia. Pugilismistä kiinnostuneet huomaavat sivuosissa mm. entisen maailmanmestarin Tony Canzonerin ja haastajan Jack Roperin.

– Vaitelias mies edustaa Fordin myytistä romanttista Irlantia. Hänen ohjaamansa Ilmiantaja (*The Informer*) vuodelta 1935 oli puolestaan synkkä, realistinen elokuva, jonka tapahtumat sijoittuvat 1920-luvun alkuun Irlannin vapaussodan aikaiseen Dubliniin, jolloin mies ilmiantaa parhaimman ystävänsä palkkion takia. Victor McLaglen sai osastaan Oscarin, Hasse Sundström kertoo.

Vaitelias mies kuvattiin Congin kylässä Mayon kreivikunnassa, sisäkuvakset hoidettiin Republic Picture’n studiolla Hollywoodissa. Budjetti oli 1,75 miljoonaa dollaria.

Usealla elokuvan tekoon osallistuvalla oli siteet Irlantiin. Maureen FitzSimmons syntyi Ranelaghissa Etelä-Dublinissa, menestyi näyttelijänä ensin Irlannissa ja sittemmin Yhdysvalloissa nimellä Maureen O’Hara. 94-vuotias tähti vierailee edelleen vanhassa kotimaassaan, puhuu iirin kieltä ja kannattaa isänsä aikanaan omistamaa Shamrock Rovers -jalkapalloseuraa.

– Kerrotaan että Ford antoi elokuvan naistähdelle nimen Mary vaimonsa mukaan ja Kate salarakkaansa Katherine Hepburnin mukaan. Mene ja tiedä, Sundström toteaa.

Vaiteliaasta miehestä tuli menestys. Se tuotti 3,2 miljoonaa dollaria. Ford sai Oscarin parhaasta ohjauksesta ja Winston Hoch ja Archie Stout parhaasta kuvauksesta. Oscar-palkinto oli Fordin neljäs. Hän sai niitä kaikkiaan viisi.

Elokuva on lämminhenkinen komedia, joka kuvaa hyvin 1940-1950-luvun Irlannin tasavallan maaseutua. Naiselle myötäjäiset olivat tärkeitä taloudellisesti, mutta myös osoitus ihmisoikeudesta. (Mary Kate: ”This is my dowry”). Toisaalta mies käytti väkivaltaa vaimoaan kohtaan (Wayne raahaa

O’Haraa rautatieasemalta peltojen halki kylälle).

– Ansioitunut kirjailija ja kriitikko Molly Haskell toteaa kirjassaan *From Reverence to Rape: The Treatment of Women in the Movies* (1974) että Ford antaa elokuvassa Maureen O’Haran edustaa modernia feminististä naista. Machomies John Wayne esittää kaikesta huolimatta pehmeitä puoliaan, Hasse sanoo.

Katolisten ja protestanttien suhteet olivat hyvät. Kun isä Loneragan kuulee protestanttisen seurakunnan lakkauttamisesta vähäisen jäsenmäärän takia, hän komentaa katoliset tueksi. (”Look Protestant now”). Näihin aikoihin IRA ei juuri ampunut eikä pommittanut ketään. (Inishfreen komppania: ”Lets go home, have a few drinks and talk treason”).

– Vaitelias mies on hieno elokuva. Tarina on mukaansa tempaavaa, kuvaus upeaa ja musiikki kaunista. Se on Fordin parhaita elokuvia ja oli myös hänen henkilökohtainen suosikkifilminsä, Hasse Sundström sanoo.

FESTARIKUVIA & 60-VUOTISJUHLA

KUVAT: S. 4 SEPPO NOUSIAINEN // S. 5 ANITTA PIIRAINEN

LISÄÄ KUVIA NETTISIVUILLAMME: www.finnish-irish.fi

Korkkijalka lavalla 60-vuotisjuhlassa Bottalla 27.9.2014.

Tanssiryhmä Greenlights, H:E: Dónal Denham ja Mrs. Siobhan Denham tanssin pyörteissä Bottalla.

Dermot Byrne ja Floriane Blancke esiintyivät Lapualla Marian Tallissa.

Finnish-Irish Societyn puheenjohtaja Paula Uitto ja kunniajäsen Elina Haavio-Mannila.

Dermot Byrne, Floriane Blancke ja Tuomo Paulasto jameissa keikan jälkeen Joensuun Piimälinnassa.

60-vuotisjuhlan yleisöä.

Toiminnanjohtaja Olli Pellikan jalka nousi kevyen näköisesti Seuran tanssikursseilla 13.3.1993.

Markku Laurén on esiintynyt kaikilla Festivaaleilla tähän mennessä. Ensi vuonna on jo kolmaskymmenes kerta!

Jamit O'Malley's Irish Barissa 18.9.1994.

Iranninsusikoirat esittäytyivät Irlantifestivaalilla Valkoisessa Salissa 24.9.1994.

Korkkijalka Tavastialla 23.9.1992.

Finnish-Irish Society St Patrick's Day paraatissa 2007.

IT WAS A DARK AND STORMY NIGHT...

Old Nick was sitting by the bar in 'Dirty Dan's Emporium for the sale of Beer Wines Spirits and Tobacco'. The fact that Old Nick was there was an omen in itself, for he was seldom seen in the pub and when he did make an appearance something always went bump during the night. The last time I recall seeing him grace us with his presence, there was a fire in the toilets and Fiddler Magee had to be rescued by the firemen. Not a pretty sight. But it wasn't Old Nick's fault that Fiddler Magee set fire to his trousers, but anyway that's another story.

WE REGARDED OLD NICK as a sort of an omen, for something queer always occurred whenever he was about. We called him 'Old' because he was – nobody knew how old, but he told us that he could remember Mannerheim and that he delivered sandwiches to the GPO during the 1916 Rising. He had long flowing white hair and a mousey moustache and spoke in a creaky voice, like a recording from an old Edison tube. He could remember everything in prodigious detail. For example, who won the Grand National in 1907- he was a veritable hive of useless information.

OUTSIDE WE COULD HEAR the wind howling and rain lashing down the street, it was a devilish night and Old Nick's sudden appearance didn't help much. I was cosying over me pint with 'Brendan the Navigator' and 'Conor of Armagh' in the far corner of the bar. We had come in to shelter out of the dreadful storm that was blowing outside. Although full, the moon was not visible by this time, but earlier just before the tempest blew up 'the moon was a ghostly galleon tossed upon cloudy seas'. It made you thirsty just to look at it. This time of the year, it gets dark early and then it gets darker and darker. The people are dark

and an air of gloom descends on the population. Brendan the Navigator and Conor were talking about language and Bilingualism. "I am bilingual in Finnish and..." (there was a loud rattle of thunder outside which interrupted him.) "And also bilingual in Finnish," he concluded. There was a pause after which Conor said wryly "That's like saying that you have two left feet." Brendan hadn't noticed his error yet and looked bewildered for a moment. "Perkele!" he said – thus demonstrating how bi-lingual he in fact was.

ANOTHER RATTLE OF THUNDER and a howl of wind and the creepy creeky voice of Old Nick spoke up: "I knew a man who had two left feet..." Dan eyed him, from behind the bar with suspicion, as he stopped polishing glasses and checked the best before date on the fire extinguisher. "Who was that then?" inquired Dan. "Lefty, we called him... one of the legs was wooden – he bought it in a sale." he said and went back to his pint. "He was bi-legal," said Conor. Brendan the Navigator ordered more drinks. We called him 'the navigator' after the saint and because he had no sense of direction. The wind whistled eerily outside and a hush descended on the bar. "It's on a night like this, a dark and stormy night, that you might hear the Banshee..." piped up Old Nick again. "The Banshee cries for our family. A lonesome cry it's too, I heard it as a boy... she was crying out, screeching for the soul of my dying Grandmother..." There was silence all round as Dan whispered under his hoarse breath "pity she didn't take you, ye auld jinx".

SUDDENLY AND WITHOUT WARNING, there was a horrible scream! The door burst open and the bar room was filled with a flurry of leaves brought in by the stormy breeze. We turned towards the

door and witnessed a bedraggled and terrified figure of a man on his knees, struggling against the wind and the door, like his life depended on it. He was assisted by the burly figure of Dan who came, like a bat out of hell from the bowels of the bar, and slammed his might against the door, which closed with an enormous clang!

OLD NICK WHEEZED and chuckled to himself but the rest of us drew back in horror. The clang of the door echoed and we were eternally trapped in this limbo, with this apparent stranger – who by the look of terror in his eyes had come from the very gates of hell...

DAN HELPED THE STRANGER up of the ground and only then did we recognise him. "It's only Fiddler Magee!" says Dan. "Banshee Magee!" chuckled Old Nick to his pint. "What the hell happened to you?" But all poor auld Fiddler could manage to say was "Drink! Drink?" "For God sake get the man a drink," someone said. We helped Fiddler Magee to the bar counter and sat him on a stool. "Whiskey, Whiskey" he said his voice quivering. "Right, Double Whiskey" said Dan as he poured the measure. "Money?" said Dan before handing over the drink. Fiddler started fiddling around his dishevelled, tattered ripped coat, for his pockets. "Gone, me pockets, half me coat and me wallet's gone!" "Go to hell then!" says Dan. "Cant ye see the state he's in, here let me pay," said someone in the company. Fiddler got his drink and as he gulped, some colour came back to his face.

WE WAITED UNTIL he seemed a bit calmer. "So, what the hell happened to you Fiddler?" I asked and we all gathered close around him. He took another nervous sip from the whiskey glass and glanced over towards the door and the

terror came back to his eyes. "It was a dark and stormy night," he began. "Ah perkele, we know all that... what happened?" said Dan impatiently.

IT WAS A DARK AND STORMY NIGHT...

I was on my way here and decided to take a short cut through the old cemetery or graveyard in front of the old church. I heard the place was haunted but I didn't care I was in a hurry and it was so stormy, anything to get out of the weather and have a nice drink. The path was covered with leaves and it was slippery as I made my way against the wind and rain. Suddenly something caught my foot and I went head over heels into the bushes beside one of the tombstones... (here he stopped and his eyes widened with the horror of remembrance, as he stared into his empty glass) "Another double! Mina maksa" said a bi-lingual voice and the whiskey appeared on the counter.

(MAGEE SIPPED AND CONTINUED

with a whine in his voice.)

"Then as I tried to get to my feet I heard a voice. "Mita helivita?" A little man had swung out from behind the tombstone. His little red eyes, under the hood he wore, stared at me and I got such a fright I stumbled backwards and fell over my long coat again. I could hear it rip as I struggled to stand. He, the demon or whatever he was, bent down and parted the leaves over the headstone where I had fallen. He looked up directly at me and said, "Henki!" I knew then, that this devil was after my spirit, my very soul." Henki!" I turned away from him and ran like a bat out of hell. "Bats don't run." said Conor. "Shut up you, go on Fiddler." said a voice from the back.

(FIDDLER CONTINUED as the sound of the wind grew outside.) "I ran and ran and I heard the devil shouting from behind "Henki, Henki!" I ran out of the graveyard and up the street but I could hear

him behind me. "Henki!" I knew then he was determined to take my soul but we were out of the dreaded graveyard now and I saw a chance to escape him and save my soul. If only I could make it to Dirty Dans and close the door on this Phantom from hell, then I might have some chance to escape the fires of hell and this terrible fate? He cant know who I am.

THEN WITH WHAT HORROR I can't describe, I heard the thing call out my name. "Francis Arthur Magee!" said the voice in the distance, still following. "Leave me alone!" I screamed and continued to run as best I could. "Henki!" he shouted and as I looked back he

stood still and looked down towards hell and babbled about a coat hanger or something and some numbers in Finnish. I listened and realised he was calling out the date that I was born. The next would be the date of my death and damnation. I would never see another Christmas. I lunged for the door of the pub and the rest, you know..."

WE STOOD AND ALL GULPED our drinks as we took in the horror of what Fiddler had been through. Silence filled the room except for the sound of Old Nick chuckling nervously and the wind.

THERE WAS A LOUD KNOCK on the door. Which scared the bejasus out of the lot of us, even Old Nick. Dan went to the door, slowly opened it and a hooded little man calmly walked into the bar. He looked around and said quietly "Magee?" We all pointed, as one man, to Magee who stood cowering behind the bar counter flap. The little man walked up to him, reached out to him. Magee whimpered and raised his hands to heaven. The 'evil one' put something into the grasp of his fingers. "Henki, Henkari, Lompakko!" It was Magee's wallet. There was a long pause. "Drinks all round!" said Fiddler. "And a Merry Christmas to all!" Later we all chuckled as the caretaker of the churchyard, for that's who the little man was, told his version of the story. "It was a dark and stormy night..."

DONEGAL DANNY

Kun joskus 1970-luvun puolivälissä sain käsiini The Dubiners -yhtyeen LP-levyn 'Plain and Simple', oli se minusta heti Sibeliuksen viulukonserton jälkeen parasta, mitä musiikin saralla olin kuullut. Levyllä oli monta laulua, joista ajattelin että ne pitää ehdottomasti saada suomeksi. Johnston's Motor Carin ja Fiddler's Greenin suomensinkin aika pian, aloin myös suomentaa Town I Loved So Well -kappaletta, mutta meni kaksikymmentä vuotta ennenkuin sain sen valmiiksi. Donegal Dannyn sain suomennettua vasta runsas puolitoista vuotta sitten.

Phil Coulter on ehkä merkittävin elossa oleva irlantilainen lauluntekijä. Hän on myös ainoa ei-amerikkalainen lauluntekijä, jonka kirjoittaman hitti-singlen Elvis Presley on levyttänyt ('My Boy', Top 3 US Charts, 1974).

Coulter on tehnyt lukuisia hienoja lauluja, mutta kaksi minuun suurimman vaikutuksen tehnyttä ovat 'Town I Loved so Well' ja 'Donegal Danny'. Jälkimmäisen tarinalle on antanut aiheen todellinen tapahtuma, haaksirikko, jossa vain yksi laivan miehistöstä jäi henkiin. Coulter kirjoitti laulun vuonna 1972.

Laulu on 4/4-tahtilajissa, mutta melodia on sellainen, että sen voisi laulaa myös kolmijakoisena, eli valssina – mutta 4/4-tahtilaji sopii kyllä paremmin tarinan karuun sisältöön. Melodian rakenteesta johtuen joitakin sanoja ja tavuja lauletaan pitkänä (tarkoitin tätä: "ai rimemböö the nait that hiii keim inn from the winntri kouuuld änd dämp"). Tällä seikalla on vaikutuksensa myös suomenkielisen tekstin laulamiseen. Joissain säkeissä on useampia vaihtoehtoja, mitkä sanat tai tavut lauletaan pitkänä, esim. viimeisen säkeistön ensimmäinen säe:

siitä aaasti olen ollut päällä tien
tai
siitä asti olen ollut päällä tien
tai
siitä asti olen ollut päällä tien.

Neljännän säkeistön jälkeen Coulter ei ole kirjoittanut kertosäettä, vaan viides säkeistö alkaa suoraan neljännän jälkeen.

KALEVI TOOSI

Irlantilaisten laulujen harrastaja, kääntäjä ja esittäjä jo 70-luvun alusta.

DONEGAL DANNY

(Phil Coulter)

*I remember the night that he came in
From the wint'ry cold and damp;
A giant of a man in an oil skin coat
And a bundle that told he was a tramp.
He stood at the bar and he called a pint,
Then turned and gazed at the fire:
"On a night like this to be safe and dry
Is my one and only desire!*

*So here's to those that are dead and gone,
The friends that I love dear.
And here's to you, and I bid you adieu,
Saying Donegal Danny's been here, me boys,
Donegal Danny's been here!"*

*And then, in a voice that was hushed and low,
He said "Listen; I'll tell you a tale:
How a man of the sea became a man of the the road
And nevermore will set sail.
I fished out of Howth and Killybegs,
Ardglass and Baltimore;
But the cruel sea has beaten me
And I'll end my days on the shore!"
So here's to those...*

*"One fateful night, in the wind and the rain,
We set sail from Killybegs town.
There were five of us from sweet Donegal
And one from County Down.
We were fisherman who worked the sea
And never counted the cost;
But I never thought, when that night was done,
That my fine friends would be lost!"
So here's to those...*

*"Then the storm it broke and drove the boat
With the rocks about ten miles from shore.
As we fought the tide we hoped, inside,
To see our homes once more.
The we struck a rock and holed the bow,
And all of us knew that she'd go down;
So we jumped into the icy sea
And prayed to God we wouldn't drown.*

*But the raging sea was rising still
As we struck out for the land,
And she fought with all her cruelty
To claim that gallant band.
By St. John's Point, in the early dawn,
I dragged myself on the shore,
And I cursed the sea for what she'd done
And vowed to sail here nevermore."
So here's to those...*

*"Ever since that night I've been on the road,
Trav'ling and trying to forget
That awful night I lost all my friends;
I see their faces yet.
And often, at night when the sea is high
And the rain is tearing at my skin,
I hear the cries of drowning men
Floating over on the wind.*

*: , : So here's to those that are dead and gone,
The friends that I love dear.
And here's to you, and I bid you adieu,
Saying Donegal Danny's been here, me boys,
Donegal Danny's been here! : , : "*

DONEGAL DANNY

(Phil Coulter / suom. sanat Kalevi Toosi)

Illan muistan, kun sisään astui hän
talven huuruista kylmistä;
jättikokoinen mies öljykangastakissaan,
nyytti kertoi, hän on maankiertäjä.
Baaritiskin luona seisoi ja pintin tilasi,
sitten kääntyi ja tuleen tuijotti:
"Paikka suojaista ja kuiva tällaisena iltana
on mun suurin toiveeni!"

Otetaan niille, jotka on iäks poistuneet,
ystäville, joita paljon rakastin.
Otetaan teillekin, sitten jätän hyvästin,
pojat, Donegal Danny täällä viivähti,
kävi Donegal Danny täälläkin!"

Sitten vaimeasti virkkoi hän:
"Tahdon tarinan tään teille kertoa,
kuinka miehestä meren tuli maanteiden mies,
joka koskaan enää ei voi seilata.
Luona Howthin, Killybegsin, Ardglassin ja Baltimoren
mä aikoinani kalastin,
mutta armoton meri minut kukisti,
ja maissa elämäni lopun pysynkin."
Otetaan niille...

"Matka kohtalokkaan yön, tuulisen ja sateisen,
alkoi Killybegsin kaupungista,
viisi miestä mainiosta Donegalista,
yksi Downin kreivikunnasta.
Oltiin kalastajia, tehtiin työtä merellä,
eikä laskettu silloin tunteja.
Aavistaa en vielä voinut, että jälkeen sen yön
kukin ystäväni oli vainaja!"
Otetaan niille...

"Sitten myrsky puhkesi, ajoi veneen karille
monen mailin päässä rannasta.
Vuorovettä vastaan taisteltaessa toivoimme
vielä joskus olevamme kotona.
Sitten törmäsimme kiveen, kokkaan reikä repesi,
ja nyt tiesimme, tää alus uppoaa.
Kaikki jäiseen mereen hyppäsimme rukoillen
meidät pelastamaan jumalaa.

Mutta raivoava meri yltyi vain
päin rantaa meidät viskaten.
Koko julmuudellaan päätti lannistaa
miehistömme urhoollisen.
St. Johnin niemen kärjen luona aamulla
kiskottua itseni sain rannalle.
Minä kirosin meren siksi, mitä teki se,
ja vannoin etten enää lähde vesille."
Otetaan niille...

"Siitä asti olen ollut päällä tien
kulkien ja koettaen unohtaa
yön kauhean, kun ystäväni menetin;
heidän kasvojaan en mielestäni saa.
Öiseen aikaan, kun meri taas myrskyää
ja sade piiskaten ihoon sivaltaa,
jälleen huudot hukkuvien miesten kuulla saan,
tuuli korviini ne kuljettaa.

: , : Otetaan niille, jotka on iäks poistuneet,
ystäville, joita paljon rakastin.
Otetaan teillekin, sitten jätän hyvästin,
pojat, Donegal Danny täällä viivähti,
kävi Donegal Danny täälläkin! : , : "

Outo Pukki Dublinissa

Monet irlantilaiset tietävät, että Joulupukki on kotoisin Suomesta, vaikka joidenkin mielestä hän tulee Pohjoisnavalta.

Matkailun Edistämiskeskus lähetti aikoinaan joulupukin sytyttämään jouluvalot O'Connell Streetille, Dubliniin. Joitakin kymmeniä vuosia sitten kunian sai eräs kauppatieteiden ylioppilas. Hän oli hyvin valmistautunut tehtäväänsä ja jännitti kun hän tulisi yhdessä Dublinin pormestarin kanssa suorittamaan tuon tärkeän tehtävänsä. Poika oli opetellut puhumaan ulkoa sujuvaa englantia.

H-hetki läheni ja punanuntuinen ukko lähestyi mikrofonia. Valot syttyivät ja lasten silmät loistivat.

Hän julisti Dublinin joulun avatuksi ja sanoi: "Tämä onkin minun ensimmäinen vierailuni Dubliniin."

Tuli hiljaisuus. Lapset menivät mykiksi ja sitten aikuisten keskuudessa alkoi kohina. Joulupukki on aina käynyt Dublinissa ja tämä väittää olevansa ensi visiitillä.

Poikarukka tajusi itsekin mokansa. Hän kyllä oli ensi visiitillä, mutta joulupukki on aina käynyt täällä. Taisi olla ilta pilalla? Vetikö pukki lärvit?

Olli Pellikka

A Strange Santa in Dublin

Many Irish know that Santa Claus comes from Finland, though many think, that he comes from North Pole.

The Finnish Tourist Board used to send a Santa to Dublin to turn on the Christmas lights in O'Connell Street.

Many years ago, there was a commerce student as Santa, who was supposed to switch on the Christmas Lights in O'Connell Street with the Lord Mayor of Dublin.

The boy had learnt his lines by heart in fluent English.

Therefore, the great moment came and the Santa with Red suit came near to the microphone. The lights turned on and the children smiled.

Then Santa declared the Christmas Season opened and then said: "Actually this is my first visit to Dublin."

There became a total silence and then the children cried. The poor student realized his mistake. His first visit to Dublin was first, but Santa had visited it every year.

Not a great visit. How much whiskey did Santa drink that night?

Olli Pellikka

DUBLINER CALLING - LIVE MUSIC ON THURSDAYS -

27.11. Nahkatakkinen Tonttu
11.12. Juanma Draven

**DJ every friday and
saturday from 22 to 04.**
Welcome!

DUBLINER
K A I V O P I H A

MANNERHEIMINTIE 5, 00100 HELSINKI
p. 010 76 64470 (0,0835 €/call + 0,1209 €/min)
Open: mon-thu 15-01, fri-sat 15-04.
dubliner.fi

 HOK-ELANTO

KESÄNI IRLANNISSA 1952

TEKSTI: ELINA HAAVIO-MANNILA

”Sanomalehdet ovat lakossa, joten en tiedä mitään olympialaisista. En ole kahteen kuukauteen tavannut ainoatakaan suomalaista.” Näin kirjoitin luokkatoverileni Pirkko Nylanderille Dublinista Irlannista, missä vietin kolme kuukautta kesällä 1952. Tuskin kuulin siellä edes uutista Armi Kuuselan valinnasta Miss Universumiksi.

Valitettavasti matkastani ei ole säilynyt juuri lainkaan kirjallista materiaalia. Tämä pikkujuttu perustuu siihen, mitä tuosta kesästä 60 vuotta sitten, 18-19-vuotiaana satun muistamaan.

Ylioppilaaksi päästyäni isäni Martti Haavio (runoilijanimeltään P. Mustapää) järjesti minulle mahdollisuuden oleskella Irlannissa. Aktiivisena kontaktihenkilönä toimi isän kollega, kansanrunouden professori Seamus D’Huilearga.

MATKA IRLANTIIN

Matkustin Helsingistä Dubliniin laivoilla ja junalla. Ensín seilasín Kööpenhaminaan ja sitten Esjbergistä Lontooseen. Siellä vietín muutaman päivän äitini serkun puutarhasuunnittelija Herbert Hutonin luona, joka asui siellä ystävänsä Charlesin kanssa. Tapasin heidät myös paluumatkalla. Herbert oli ainoa koko kesänä tapaamani suomalainen. Hän kävi myöhemmin Suomessa ja vieraili luonani Sammatissa.

Yksín matkustaminen ei minua pelottanut vaan miltei nautin siitä. Viiden vuoden kouluenglantini kohentui Irlannissa huomattavasti. Siitä on ollut minulle erittäin paljon hyötyä, matkustelínhan maisteriksi valmistuttuani sosiologian tutkijana ja professorina loppuelämäni etenkin Yhdysvalloissa, Kanadassa ja Englannissa, toki myös Pohjoismaissa ja Itä-Euroopassa. Irlantiinkin pääsín palamaan muutamia kertoja, tosin vain konferensseihin.

MAALAINAISTEN JA YLIOPISTON KURSSEILLA

Ensimmäinen asemapaikkani Irlannissa oli Country Women’s Summer School, maalaisnaisten kesäkoulu Corkissa, Irlannin koillisosassa. Siellä oli monenlaista ohjelmaa, josta mitään ei ole jäänyt mieleeni. En myöskään tutustunut lähemmin

kehenkään. Öisín suuressa makuusalissa itkin peiton alla koti-ikävässäni.

Sen jälkeen pääsín Dublinin yliopistoon ulkomaalaisten kesäkurssille. Se oli paljon antoisampi. Siellä oli opiskelijoita monesta maasta ja heihin oli helpompi tutustua. Olin paljon erään nuoren miehen kanssa, joka tosin muistaakseni oli irlantilainen. Kielitaitoni ja rohkeuteni parantuivat ja nautin elämästä.

LUKSUSELÄMÄÄ LIMERICKISSÄ

Mieluisaa oli myös oleskeluni herraskartanossa Limerickissä. Talossa oli ikäiseni tytär, joka piti minusta huolta. Kartanossa oli myös auto, jolla ajelimme kapeita hiekkateitä. Niiden varsilla kasvavat lehtipuut kumartuivat tien yli. Näen vieläkin silmissäni nuo vehreät puut ja kauniit maisemat. Siellä ihastuin Irlannin luontoon. Tuleva äitipuoleni Aale Tynnkin nautti Irlannin maisemista. Hän kuvasi muun muassa niitä kirjassaan ”Vieraana vihreällä saarella”.

LAPSENVAHTINA DUBLINISSA

Pisimmän aikaa Irlannissa vietín Dublinissa ”hoitaen 5 lasta hurmaavassa irlantilaisessa perheessä”, kuten kirjoitin luokkatoverilleni. Lapset olivat kaikki alle kymmenvuotiaita. Molemmat vanhemmat olivat juristeja. Äiti oli onneksi kotona. Talous oli hyvin varustettu, siinä oli muun muassa astianpesukone, jollaisia en ollut Suomessa edes nähnyt.

Muistan kuinka talon rouva kysyi, käytetäänkö Suomessa yleisesti tummansinistä ja mustaa samaan aikaan. Minulla oli tummansininen leninki ja mustat kenkät enkä ollut tullut ajatelleeksi, että tällainen väriyhdistelmä ei kuulu asiaan.

Ehkä talossa oli ns. terveellinen ruokavalio, koska joskus yöllä hiivin ruokavarastoon ja leikkasin kakusta palasen. Häpesin rumaa käytöstäni, joka onneksi ei tullut ilmi tai josta ei ainakaan minulle huomautettu.

Viihdyin perheessä tosi hyvin. Ilmeisesti sen jäsenet olivat tyytyväisiä työhöni. Sain heiltä neljä vuotta myöhemmin häälahjaksi hienosta valkoisesta irlantilaisesta villasta tehdyt tabletit ja lasinaluset, joita vieläkin käytän juhlatilaisuuksissa.

KOTIMATKA

Syyskuussa kotimatalla kävin Lontoon lisäksi Manchesterissa (kirjeenvaihtoverini Sheilan luona), Cambridgessä (isäni kollegan ja hänen tyttärensä Bridget Jacksonin luona) sekä Stratford on Avonissa (teatterissa). Englanti tuntui Irlannin jälkeen monessa suhteessa mahtavalta paikalta. Paluumatkalla pysähdyin Kööpenhaminassa tanskalaisen Hans Ellekiliden ja Lundissa virolaisen Julius Mägisten (kansanrunouden tutkijoita) ja Tukholmassa kirjailija Aino Kallaksen vieraana.

Syksyllä aloin opiskella Helsingin yliopistossa. Kesti monta vuotta ennen kuin pääsín taas ulkomaille.

O'Connell Bridge, and River Liffey, Dublin, Ireland.

LIITY FINNISH-IRISH SOCIETY RY:N JÄSENEKSI!

JOS HALUAT liittyä jäseneksi, maksa jäsenmaksu tilillemme ja lähetä nimesi ja osoitteesi osoitteeseen info@finnish-irish.fi tai soita numeroon 09 7539 808. Jäsenmaksu on 22 € ensimmäiseltä ja 7 € seuraavilta saman talouden jäseniltä. Maksa se tilillemme **Nordea FI81 2001 1800 0192 29**. Merkitse viestiin "Jäsenmaksu 2014" ja maksaneiden nimet ja osoitteet, jos mahtuu.

Jäsenetuina saat Shamrock-lehden neljä kertaa vuodessa, jäsenkirjeen, sähköpostitiedotteemme, alennuksia seuran järjestämien tilaisuuksien (kurssit, luennot) osallistumismaksuista ja konserttien pääsylipuista.

JOIN FINNISH-IRISH SOCIETY RY

IF YOU WANT TO join Finnish-Irish Society ry, please send your name and address to info@finnish-irish.fi or phone to 09 7539 808. The membership fee is 22 € for the first and 7 € for the following members of the family. Please pay it to our account **Nordea FI81 2001 1800 0192 29**. Please write to messages (Viesti) "Membership fee 2014" and the names of the members paid, with address, if you can fit it.

With the membership fee you will get four issues of our magazine Shamrock, newsletters, email-newsletters, reductions of the tickets to the events arranged by Finnish-Irish Society and concert tickets.

Pikkujoulu // Christmas Party

Perinteinen pikkujoulujuhla pidetään perjantaina 5.12 O'Malley's Irish Barissa, Yrjönkatu 26, 00100 klo 19.00 alkaen. Tilaisuuteen on vapaa pääsy! Ilmoittakaa tulostanne info@finnish-irish.fi tai 050 5178 673, jotta voimme varata kaikille istuimen!

TERVETULOA! VAPAA PÄÄSY!

EN The traditional Christmas Party will be held on Friday 5th December in O'Malley's Irish Bar, Yrjönkatu 26, 00100 Helsinki starting at 7 p.m. Please tell, if you will come to info@finnish-irish.fi or 050 5178 673, that we can reserve a seat for you!

WELCOME! FREE ENTRANCE!

FINNISH-IRISH SOCIETY TOIVOTTAJÄSENILLEEN,
KAIKILLE TUKIJOILLEEN JA LUKIJOILLEEN

*Rauhallista Joulua ja
oikein Hyvää Uutta Vuotta 2015*

Fleminginkatu 19 B 57
00500 Helsinki
Puh./Tel. 09 753 9808
Fax 09 726 0012
Nordea FI81 2001 1800 0192 29
E-mail: info@finnish-irish.fi
www.finnish-irish.fi

SHAMROCK Päätoimittaja/ Editor-in-Chief

Olli Pellikka
Toimitussihteeri
Seppo Nousiainen
Toimitusneuvosto
Markus Asunta
Riitta Hakulinen
Seppo Nousiainen
Olli Pellikka
Paula Uitto

Ilmoitusasiat

Olli Pellikka, 09 753 9808
Ulkoasu, taitto- ja painopaikka
Elena Räsänen,
Offsetpaino L. Tuovinen Ky
www.tuovinen.eu
ISSN 0783-6775

OSASTOT/BRANCHES

Jyväskylä
Pj./Chair: Timo Hautala
Lehtorannantie 10 B 29
40520 Jyväskylä
Puh./Tel. 040 541 8645

Kuopio

Pj./Chair: Eila Kumpulainen
Telakkakuja 3 B 10
70100 Kuopio
Puh./Tel. 040 585 4528

Kaustinen

Pj./Chair: Jyrki Heiskanen
Ketuntie 13, 69600 Kaustinen
Puh./Tel. 06 860 4111

Oulu

Pj./Chair: Markus Lampela
Oivantie 7
90580 Oulu
Puh./Tel. 040 417 6414

Pori

Pj./Chair: Vesa Turvanen
Työmiehenkatu 1 as. 1
26100 Pori
Puh./Tel. 044 572 4392

Tampere

Pj./Chair: Sirpa Saari
Hampulankatu 23 B 7
33730 Tampere
Puh./Tel. 045 6797 839
sirpa.saari73@luukku.com

Turku

Pj./Chair: Mika Häkkinen
Pyölinpellonkatu 32 as. 2
20300 Turku
Puh./Tel. 0400 806 386
www.finnish-irish-turku.net

Ääneseutu

Pj./Chair: Pasi Peuranen
Vesakkotie 12, 44150 Äänekoski
Puh./Tel. 050 587 5371

JOHTOKUNTA 2014/ COMMITTEE 2014

Puheenjohtaja/Chairperson
Paula Uitto
**Varapuheenjohtaja/
Vice-chairman**
Seppo Nousiainen
Jäsenet/Members
Raija Anttila
Tea Byholm
Heli Gäsman
Kai Hinkkanen
Erkki Kiviluoto
Maarit Multamäki
Tero Niini
Tarja Väyrynen

TORNI

Live Winter 2014

27.11 Nordic Jam

29.11 The Creen Gottage

3.12 Irish Jam Session

10.12 Irish Jam Session

11.12 Nordic Jam

13.12 The Rogues

17.12 Irish Jam Session

Varaamme oikeuden muutoksiin

Aukioloajat:

ma-ti 16-24

ke-to 16-01

pe-la 14-02

su suljettu

Keittiö palvelee:

ma-pe 16-22

la 17-22

RAFLAAMO.FI/HELSINKI/PUB-OMALLEYS

FACEBOOK.COM/OMALLEYSTORNI